

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11CoCsp/14/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119445830
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Zoláková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:6119445830.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Zolákovvej a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Andreja Radomského, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, právne zastúpeného Remedium Legal, s. r. o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, proti žalovanému: Ľ. Š., O.. XX.XX.XXXX, V. L. XXXX/X, XXX XX M. - O. L., adresa na doručovanie T. XXX/X, XXX XX M. - F., o zaplatenie 3.000,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 16Csp/157/2020-94 z 27. mája 2021 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu a rozhodol, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

2. 2.1 Výrok odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenou mu 21. septembra 2020 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.000,- eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3.000,- eur od 23. júna 2018 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že jeho právna predchodkyňa F. F., R.. F. ako veriteľka a žalovaný ako dlžník 13. apríla 2012 uzatvorili zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX (ďalej aj „zmluva o úvere“), ktorou sa jeho právna predchodkyňa zaviazala poskytnúť žalovanému úver vo výške 25.000,- eur. Keďže žalovaný porušil povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o úvere, celý úver vrátane príslušenstva sa stal splatným. Ku dňu postúpenia bola postupovaná pohľadávka vo výške 18.143,10 eur, pričom táto suma pozostávala z istiny vo výške 16.068,59 eur, úroku vo výške 1.563,13 eur a úroku z omeškania vo výške 511,38 eur.

2.2 Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

2.3 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo zistenia, že právna predchodkyňa žalobcu Slovenská sporiteľňa, a. s. ako veriteľka a žalovaný ako dlžník 13. apríla 2012 uzatvorili formulárovú zmluvu o hypotekárnom úvere a zmluvu o splátkovom úvere, v ktorej je uvedená výška hypotekárneho úveru 50.000,- eur, výška splátkového úveru 25.000,- eur, mesačná splátka 189,36 eur, počet splátok 212, dátum prvej splátky 20. máj 2012, dátum konečnej splatnosti 20. december 2029 a úroková sadzba 5,79 % p. a.. F. F., R.. F. výzvou z 5. januára 2017 vyzvala dlžníka na úhradu záväzku v celkovej výške 1.542,76 eur, listom z 20. februára 2017 oznámila dlžníkovi vyhlásenie mimoriadnej splatnosti s tým, že dlžná suma predstavuje 24.582,94 eur a výzvou z 29. marca 2018 vyzvala dlžníka na úhradu záväzku v celkovej výške 18.138,70 eur. F. F., R.. F. ako postupca a žalobca ako postupník 22. júna 2018 uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok. F. F., R.. F. listom z 25. júna 2018 oznámila žalovanému, že pohľadávka bola postúpená na žalobcu. Žalobca listom označeným ako „Pokus o zmier“ požiadal žalovaného o úhradu dlžnej sumy vo výške 19.932,22 eur. Okresný súd Banská Bystrica ako upomínací súd rozhodol o návrhu žalobcu na vydanie platobného rozkazu platobným rozkazom, sp. zn. 35Up/1765/2019 zo 17. decembra 2019, ktorý bol z dôvodu nedoručia žalovanému zrušený.

2.4 Súd prvej inštancie mal za to, že žalovaný má bez akýchkoľvek pochybností status spotrebiteľa, pretože úverovú zmluvu neuzatváral ako podnikateľ, ale ako fyzická osoba a pri jej plnení nekonal v rámci obchodnej či inej podnikateľskej činnosti. V tejto súvislosti zdôraznil, že údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“) je jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarca v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strane v spotrebiteľskom právnom vzťahu stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Keďže v zmluve o úvere nie je uvedené, aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

2.5 Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že cieľom ustanovení § 7 a § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je, že veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať (napr. predpokladaný príjem z prejednávaneho dedičského konania, predaja nehnuteľnosti, poisťného plnenia a pod.). Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a pod.. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t. j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

2.6 V danej veci však žalobca vyššie uvedeným spôsobom zodpovedajúcim odbornej starostlivosti pri skúmaní bonity dlžníka nepostupoval (nezaujímal ho príjmy a ani výdavky žalovaného a to, či po ich úhrade má dostatočnú finančnú rezervu na splácanie úveru; nepreveril ho v úverových registroch a pod.) a súdu žiadne doklady o skúmaní bonity žalovaného nepredložil. V tomto dôsledku súd dospel k záveru, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a k jeho platnému predčasnému zosplatneniu nedošlo, čo znamená, že právny úkon označený ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ je právnym úkonom neplatným a nemá žiadne účinky. Ak nedošlo k platnému predčasnému zosplatneniu úveru, nemohla byť pohľadávka z neho predmetom postúpenia, a teda aktívna vecná legitímácia žalobcovi nesvedčí. Rovnako na prijatie záveru, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky a žalobca nie je vo veci aktívne vecne legitimovaný postačuje aj to, že žalobca nepreukázal doručenie výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

2.7 S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie žalobu zamietol.

2.8 Súd prvej inštancie predmet sporu právne posúdil podľa ustanovenia § 52 ods. 1, ods. 3, ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), písm. b), písm. d), § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 1. januára 2013, § 7 ods. 1, ods. 16, ods. 17, § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 1. apríla 2015.

2.9 O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) tak, že neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania a úspešnému žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva, pretože mu žiadne trovy konania nevznikli.

3. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietané nesprávne právne posúdenie vecí súdom prvej inštancie vzhliadol v tom, že úver poskytnutý žalovanému bol účelovo viazaný na kúpu bytu a lehota jeho splatnosti bola sedemnásť rokov. Keďže zmluva o úvere napĺňa až tri znaky negatívneho vymedzenia úverov (§ 1 ods. 3 písm. b), písm. c), písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch), ktoré sú vylúčené z pôsobnosti zákona o spotrebiteľských úveroch, na prejednávajúcu vec sa nemôžu aplikovať ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. K namietaným nesprávnym skutkovým zisteniam tvrdil, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní (žalovaný bol v zmysle prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok ku dňu postúpenia pohľadávky v nepretržitom omeškaní po dobu 943 dní) a zároveň bol postupcom opakovane vyzvaný na úhradu svojho peňažného záväzku, a to okrem iného aj výzvou z 5. januára 2017, listom z 20. februára 2017 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ a výzvou z 29. marca 2018. Mal za to, že ak žalovaný skutočnosti ohľadom existencie a doručenia výziev či iných písomností nijakým spôsobom nerozporoval, bolo nutné ich považovať za nesporné. Vo vzťahu k namietanému porušeniu práva na spravodlivý proces zdôraznil, že súd prekročil svoje právomoci a porušil základnú zásadu nezávislosti a nestrannosti súdu vyjadrenú v čl. 1 Základných princípov Civilného sporového poriadku tým, že aktívne namiesto strany sporu rozporoval skutkové tvrdenia žalobcu. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie, resp. aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň vyčíslil trovy odvolacieho konania na sumu 338,44 eur, ktorá pozostáva zo súdneho poplatku za podané odvolanie vo výške 180,- eur a z trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 158,44 eur s DPH. Trovy právneho zastúpenia odvolacieho konania pozostávajú z jedného úkonu právnej služby vo výške 145,40 eur s DPH a režijného paušálu k úkonu právnej služby vo výške 13,04 eur s DPH za rok 2021 (podanie odvolania).

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu v súdom určenej lehote písomne nevyjadril.

5. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, so zreteľom na jeho preskúmvacie oprávnenia dané týmito ustanoveniami, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

7. Z obsahu spisu má odvolací súd za preukázané, že právna predchodkyňa žalobcu Slovenská sporiteľňa, a. s. ako veriteľka a žalovaný ako dlžník 13. apríla 2012 uzatvorili zmluvu o hypotekárnom úvere a zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý hypotekárny úver vo výške 50.000,- eur a splátkový úver vo výške 25.000,- eur na účel kúpy bytu. F. F., R. F. výzvou z 5. januára 2017 oznámila žalovanému, že k 5. januáru 2017 je v omeškaní so splácaním jej pohľadávky vo výške 1.542,76 eur a upozornila ho, že ak dlžnú sumu najneskôr v lehote do 15-tich dní od doručenia tejto výzvy neuhradí, je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky a pristúpiť k realizácii výkonu

záložného práva, ktoré túto pohľadávku zabezpečuje. F. F., R.. F.. listom z 20. februára 2017 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ žalovanému oznámila, že k 20. februáru 2017 vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy a upozornila ho, aby pohľadávku zo zmluvy vo výške 24.582,94 eur uhradil do 15 dní na jej bankový účet. Slovenská sporiteľňa, a. s. výzvou z 29. marca 2018 oznámila žalovanému, že výška splatnej a nezaplátenej pohľadávky predstavuje k 29. marcu 2018 sumu 18.138,70 eur a upozornila ho, aby jej dlžnú sumu uhradil na jej bankový účet, pretože ak jej dlžnú sumu neuhradí, je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Napokon F. F., R.. F.. listom z 25. júna 2018 označeným ako „Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 zákona č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník“ oznámila žalovanému, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0543/2018/CE uzatvorenej 22. júna 2018 postúpila svoju pohľadávku spolu s príslušenstvom a právami z akéhokoľvek zabezpečenia obchodnej spoločnosti EOS KSI Slovensko, s. r. o. Advokátska kancelária TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. ako právna zástupkyňa postupníka listom z 12. novembra 2019 označeným ako „POKUS O ZMIER“ vyzvala žalovaného, aby svoj dlh splnil najneskôr do 22. novembra 2019 na uvedený bankový účet a upozornila ho, že ak svoj dlh v určenej lehote jej klientovi neuhradí bude nútená pristúpiť k uplatneniu pohľadávky svojho klienta na príslušnom súde. Návrhom na vydanie platobného rozkazu sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie neuhradenej istiny úveru vo výške 3.000,- eur, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3.000,- eur od 23. júna 2018 do zaplatenia a trov konania. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 15.143,10 eur pozostávajúcu z neuhradenej istiny vo výške 13.068,59 eur, neuhradeného zmluvného úroku vo výške 1.563,13 eur a neuhradeného úroku z omeškania vo výške 511,38 eur si žalobca v tomto konaní neuplatnil. O návrhu žalobcu na vydanie platobného rozkazu najskôr rozhodol Okresný súd Banská Bystrica ako upomínací súd platobným rozkazom, sp. zn. 35Up/1765/2019 zo 17. decembra 2019, ktorý bol z dôvodu, že žalovaný si neprevzal zásielku obsahujúcu tento platobný rozkaz v odbernej lehote zrušený. V tomto dôsledku žalobca navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde. Žalovaný bol počas celého konania pasívny, dokonca sa bez ospravedlnenia nezúčastnil ani pojednávania nariadeného súdom prvej inštancie v tejto veci.

8. Pokiaľ žalobca v odvolaní tvrdil, že na prejednávanú vec sa nemôžu aplikovať ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, odvolací súd považuje túto jeho námietku za dôvodnú.

9. Podľa § 1 ods. 3 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere spotrebiteľským úverom nie je úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti.

Podľa § 1 ods. 3 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere spotrebiteľským úverom nie je úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti je viac ako desať rokov.

Podľa § 1 ods. 3 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti.

10. Podľa článku VI. bod 1. zmluvy o úvere pohľadávka bude zabezpečená záložným právom k nehnuteľnosti na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti a mandátnej zmluvy uzatvorenej medzi bankou a G. X., r. č. XXXXXXXXXXXX a O. X., r. č. XXXXXXXXXXXX, obaja bytom L. XXXX/X, XXX XX M.C. - O. L..

11. Podľa článku I. bod 1.1 a 1.2 zmluvy o úvere bola splatnosť prvej splátky oboch úverov 20. mája 2012 a konečná splatnosť oboch úverov mala byť 20. decembra 2029.

12. Podľa článku III. bod 1. zmluvy o úvere banka poskytne dlžníkovi úver na účel uvedený v základných podmienkach, predmetom ktorého je nehnuteľnosť nachádzajúca sa v katastrálnom území Jazero, obec Košice - Nad jazerom, okres Košice IV zapísaná na liste vlastníctva č. XXXXX vedenom Správou katastra Košice zo dňa 07.04.2012, a to byt nachádzajúci sa v bytovom dome L. X, X, X so súp. č. XXXX, na ulici L. postavenom na parcele registra „C“, č. XXXX, parcele registra „C“, č. XXXX, parcele registra „C“, č. XXXX vo vchode X, na X. poschodí, číslo bytu XX, podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu 132/10000, spoluvlastnícky podiel k pozemku registra „C“, parc. č. XXXX, druh zastavané plochy a nádvoria, výmera 256 m², parc. č. XXXX, druh zastavané plochy a nádvoria, výmera 257 m², parc. č. XXXX, druh zastavané plochy a nádvoria, výmera 253 m² 132/10000.

13. S ohľadom na citované zákonné ustanovenia a citované ustanovenia zmluvy o úvere sa odvolací súd nestotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie, ktorý posúdil právny vzťah založený medzi právnou predchodkyňou žalobcu a žalovaným na základe zmluvy o úvere ako vzťah spotrebiteľský z dôvodu, že žalovaný uzatváral zmluvu o úvere ako fyzická osoba a pri jej plnení nekonal v rámci obchodnej či inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd má za to, že predmetný právny vzťah medzi právnou predchodkyňou žalobcu a žalovaným je potrebné právne posúdiť podľa vyššie citovaných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

14. K argumentácii žalobcu, že ak žalovaný skutočnosti ohľadom existencie a doručenia výziev či iných písomností nijakým spôsobom nerozporoval, bolo nutné ich považovať za nesporné a k odvolacej námietke žalobcu, že v prvoinštančnom konaní bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces tým, že súd aktívne namiesto strany sporu rozporoval skutkové tvrdenia žalobcu, odvolací súd konštatuje, že tieto pochybenia súdu prvej inštancie boli nepochybne zapríčinené jeho nesprávnym právnym posúdením veci.

15. V nadväznosti na to odvolací súd zdôrazňuje, že ak by súd prvej inštancie neposúdil právny vzťah medzi právnou predchodkyňou žalobcu a žalovaným ako vzťah spotrebiteľský, nemohol by v konaní postupovať v súlade s ustanoveniami Civilného sporového poriadku upravujúcimi spory s ochranou slabšej strany. Keďže súd prvej inštancie posúdil právny vzťah medzi zmluvnými stranami ako vzťah spotrebiteľský, nahrádzal pasivitu žalovaného v konaní vlastnou činnosťou.

16. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení odvolací súd postupom podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c) CSP rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec v zmysle § 391 ods. 1 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie riadiť sa právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v tomto rozhodnutí, opätovne posúdiť právny vzťah založený medzi právnou predchodkyňou žalobcu a žalovaným na základe zmluvy o úvere a splnenie podmienok pre postúpenie pohľadávky písomnou zmluvou žalobcovi bez súhlasu žalovaného, vec prejednať a rozhodnúť. Nové rozhodnutie je potrebné riadne a náležite odôvodniť v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP tak, aby bolo presvedčivé.

18. Prvoinštančný súd, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 191 ods. 2 CSP), v novom rozhodnutí o veci rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).